

Dz.U. 1999 Nr 30 poz. 291**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI****z dnia 26 marca 1999 r.****zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach.**

Na podstawie art. 46 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042 oraz z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 6 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz.U. Nr 132, poz. 867), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Taryfa przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie obrotu ciepłem zawiera stawki opłat abonamentowych za przyłącze – wyrażone w złotych oraz określa warunki prowadzenia rozliczeń na podstawie ustalonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust. 1-3:

- 1) cen za zamówioną moc ciepłą,
- 2) cen ciepła,
- 3) cen nośnika ciepła,
- 4) stawek opłat za usługi przesyłowe.”;

2) w § 10:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią średnie roczne koszty w okresie, o którym mowa w § 16 ust. 1, związane z eksploatacją urządzeń i instalacji przekazywanych do eksploatacji w wyniku, inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska, ustalane na podstawie:

- 1) założeń do planu albo planu zaopatrzenia w ciepło, o których mowa w art. 19 i 20 ustawy, lub
- 2) obowiązującego w przedsiębiorstwie planu rozwoju i modernizacji, w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na ciepło.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej w źródła ciepła, jako uzasadnione koszty wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła przyjmuje się różnicę między łącznymi i uzasadnionymi kosztami prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przetwarzania oraz magazynowania ciepła i energii elektrycznej a kosztami uzyskania przychodu ze sprzedaży takiej samej wielkości mocy i ilości energii elektrycznej w porównywalnej elektrowni kondensacyjnej,”;

3) w § 11:

a) skreśla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli umowa sprzedaży ciepła stanowi, że przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, prowadzi również działalność gospodarczą w zakresie eksploatacji węzła cieplnego i instalacji odbiorczych należących do odbiorcy, a odbiorca zażąda opłaty z tego tytułu, uzasadnione koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, obejmują odpowiednio koszty prowadzenia działalności, wraz z opłatami, których zażądał odbiorca.”;

4) w § 12 w ust. 2:

a) w pkt 1 i 2 oznaczenie symbolu A otrzymuje brzmienie:

„A – wskaźnik udziału opłat za zamówioną moc cieplną w łącznych opłatach za zamówioną moc cieplną i ciepło w roku obrotowym dla danej grupy odbiorców, którego wartość powinna wynikać z udziału kosztów stałych w łącznych kosztach wytwarzania, przetwarzania i magazynowania ciepła i nie może być wyższa niż 0,3,”;

b) w pkt 4 na końcu zdania, po przecinku, dodaje się wyrazy „a w przypadku węzłów grupowych liczbę budynków zasilanych z tych węzłów,”;

5) w § 13 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kosztów związanych z eksploatacją urządzeń i instalacji przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska, określonych jako średnie roczne koszty w okresie, o którym mowa w § 16 ust. 1, na podstawie:

a) założeń do planu albo planu zaopatrzenia w ciepło, o których mowa w art. 19 i 20 ustawy, lub

b) obowiązującego dla przedsiębiorstwa planu rozwoju i modernizacji sieci ciepłowniczej oraz przyłączania do tej sieci nowych źródeł ciepła i obiektów.”;

6) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. Bazowe ceny i stawki opłat, o których mowa w § 12 ust. 1, ustala się na podstawie jednostkowych kosztów, obliczanych według zasad określonych w § 12 ust. 2 i 3, powiększonych o ustaloną przez przedsiębiorstwo energetyczne marżę zysku, nie wyższą niż 10%, z uwzględnieniem interesów przedsiębiorstwa energetycznego i ochrony interesów odbiorców.”;

7) w § 17:

a) w ust. 3 oznaczenia symboli C_{wn} , C_{gn} , C_{on} , C_{wb} , C_{gb} , C_{ob} otrzymują brzmienie:

„ C_{wn} , C_{gn} , C_{on} - nowe ceny węgla, gazu i oleju po zmianie dla danego sortymentu paliw, pod warunkiem, że ich zakup jest dokonywany od tego samego dostawcy lub od dostawcy oferującego niższe ceny niż dotychczasowy dostawca,

C_{wb} , C_{gb} , C_{ob} . – dotychczasowe ceny węgla, gazu i oleju przed zmianą, określone na podstawie dokumentów potwierdzających zakup tych paliw,”

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Wysokość współczynnika korekcyjnego, o którym mowa w ust. 2 i 3, określa przedsiębiorstwo energetyczne, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wysokość współczynnika korekcyjnego, określoną we wniosku o zatwierdzenie taryfy przez przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję, zatwierdza Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, przy zatwierdzaniu taryfy.”;

8) w § 24 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek odbiorcy, przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w § 7 ust. 1-3, mogą prowadzić rozliczenia, w których zamiast ceny za zamówioną moc cieplną i ceny ciepła stosuje się tylko ceny ciepła nie przekraczające wartości obliczonej według wzoru.”;

9) § 26 otrzymuje brzmienie:

„§ 26. 1. W przypadku nowo tworzonych przedsiębiorstw energetycznych lub podjęcia przez istniejące przedsiębiorstwa energetyczne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w ciepło, podstawę do określenia jednostkowych kosztów, o których mowa w § 12-15 i § 30, stanowią koszty planowane w okresie kolejnych 12 miesięcy kalendarzowych od podjęcia:

1) działalności gospodarczej przez nowo utworzone przedsiębiorstwo energetyczne lub

2) nowego rodzaju działalności gospodarczej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa energetyczne opracowują pierwszą taryfę dla ciepła zgodnie z zasadami określonymi w art. 45 ustawy.”;

10) w § 30 w ust. 1 w pkt 2 lit. a) po wyrazach „wskazań ciepłomierza” dodaje się wyrazy „lub wodomierza”;

11) § 38 otrzymuje brzmienie:

„§ 38. 1. Koszty zakupu ciepła dostarczonego do budynku lub wytworzenia ciepła w kotłowni lokalnej znajdującej się w budynku rozlicza z indywidualnymi odbiorcami w lokalach znajdujących się w tym budynku właściciel budynku lub zarządca działający na podstawie umowy o zarządzanie budynkiem, zwany dalej „zarządzającym”.

2. Rozliczenia, o których mowa w ust. 1, może prowadzić przedsiębiorstwo energetyczne lub inna osoba albo jednostka organizacyjna, na podstawie odrębnej umowy zawartej z właścicielem lub zarządzającym budynkiem.”;

12) w § 40:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Udział opłat stałych w łącznych opłatach, o których mowa w ust. 1, ponoszonych w okresie rozliczeniowym, nie może być wyższy niż 50%.”,

b) skreśla się ust. 3,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Odczyty wskazań urządzeń, o których mowa w ust. 4 ust. 2 i 3, przeprowadza się co najmniej raz w roku, w terminach określonych przez zarządzającego budynkiem.”;

13) w § 41 skreśla się ust. 2;

14) w § 44:

a) w ust. 3 w pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) liczba osób zameldowanych w lokalu.”,

b) w ust. 4 w pkt 2 w oznaczeniu symboli L_u i L_o po wyrazie „zameldowanych” skreśla się wyrazy „na pobyt stały”;

15) w § 51 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Określa się następujące wysokości upustów, o których mowa w ust. 1:

1) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1, za każdą rozpoczętą dobę niedogrzewania, w wysokości stanowiącej równowartość:

a) jednej trzydziestej opłaty miesięcznej za ogrzewanie, jeżeli obniżenie temperatury w lokalu nie przekroczyło 2°C w stosunku do temperatury obliczeniowej,

b) jednej piętnastej opłaty miesięcznej za ogrzewanie, jeżeli obniżenie temperatury w lokalu przekroczyło 2°C w stosunku do temperatury obliczeniowej,

2) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 2, za każdą rozpoczętą dobę, w której wystąpiło zaniżenie temperatury ciepłej wody użytkowej, w wysokości stanowiącej równowartość:

a) jednej trzydziestej opłaty miesięcznej za ciepło na podgrzewanie wody użytkowej, jeżeli temperatura wody nie była niższa od 40°C ,

b) jednej piętnastej opłaty miesięcznej za ciepło na podgrzewanie wody użytkowej, jeżeli temperatura wody była niższa od 40°C .”;

16) w § 52:

a) w ust. 1 po wyrazach „do rozliczenia” skreśla się wyraz „rocznych”,

b) w ust. 3 wyrazy „rok obrotowy” zastępuje się wyrazami „okres rozliczeniowy”;

17) w § 55 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W uzasadnionych przypadkach, gdy wymaga tego ochrona interesów indywidualnych odbiorców w lokalach, w okresie nie dłuższym niż 3 lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia, zarządzający budynkiem może:

1) ustalać uśrednione opłaty za ogrzewanie i podgrzewanie wody użytkowej dla więcej niż jednego budynku, w celu ograniczenia wzrostu opłat ponoszonych przez indywidualnych odbiorców w lokalach,

- 2) prowadzić rozliczenia, o których mowa w § 40 i 44:
 - a) na podstawie średniej ilości ciepła dostarczonego do instalacji odbiorczych w budynku, określonej w oparciu o dane z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych; w przypadku braku danych za trzy okresy rozliczeniowe – na podstawie danych z krótszego okresu,
 - b) według dotychczasowych zasad – w budynkach częściowo wyposażonych w urządzenia umożliwiające indywidualne rozliczanie kosztów ogrzewania i kosztów podgrzewania wody wodociągowej,
- 3) pobierać opłaty zmienne za ogrzewanie i podgrzewanie wody wodociągowej przez 12 miesięcy okresu rozliczeniowego.”.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.